

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I den gældende Lov af 27. Marts 1903 om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m. er det i § 9 bestemt, at Loven skal forelægges til Revision inden 7 Aar fra dens Ikrafttræden den 1. Oktober 1903. Det foranstaaende Lovforslag forelægges til Efterkommelse af denne Bestemmelse.

Forslaget indeholder paa de fleste Punkter en Fornyelse af den gældende Lov, der i det væsentlige var i Overensstemmelse med de tidligere gældende 3-aarige Love af 9. April 1891, 1. April 1894, 23. April 1897 og 2. Marts 1900 om dette Emne.

De Erfaringer, der i Aarenes Løb er indvundne, kan neppe siges at have fremkaldt Ønske om betydelige Ændringer, men der har dog vist sig Punkter, hvor man maa finde det rigtigt at foreslaa visse Ændringer.

Man skal her fremsætte forskellige Bemærkninger til de enkelte Paragraffer og derunder gøre Rede for de Punkter, hvor det nu forelagte Lovforslags Affattelse afviger fra den gældende Lov.

ad § 1.

Det var oprindeligt Tanken, at de i denne Lov omhandlede Undersøgelser alene skulde omfatte „offentlig falbudte Levnedsmidler“. Under Forhandlingerne om den nugældende Lov blev der imidlertid paa Forslag af det om Sagen nedsatte Folketingsudvalg — jfr. Rigsdagstidende, Samlingen 1902—03, Tillæg B., Spalte 685 ff. — tilføjet Ordene: „m. m.“ for derved at give en ønskelig Hjemmel til Undersøgelser af Arkana.

Disse Undersøgelser maa — især efter Oprettelsen ved Lov af 30. April 1909 af en for hele Landet fælles Sundhedsstyrelse — ventes at ville blive af Betydning; det maa derfor anbefales, at de citerede Udtryk bibeholdes i Lovens Tekst.

Sundhedsstyrelsen har dernæst henvendt Ministeriets Opmærksomhed paa, at der ikke sjældent fremkommer velgrundede Begæringer om at faa mistænkeligt Drikkevand undersøgt; men selv om saadanne bliver støttede af Embedslæger og Sundhedskommissioner, og selv om Brug af Vandet eventuelt kunde rumme Fare for

store Kredse af Personer, f. Eks. Vand i Skolebrønde, er det ret umuligt at efterkomme saadanne Begæringer, fordi der ikke haves Hjemmel til at betale Undersøgelserne.

Man skal derfor foreslaa, at Drikkevand udtrykkelig nævnes som en af de Ting, der i paakommende Tilfælde kan foranstaltes undersøgt efter Lovens Regler.

Man har dernæst ment at burde bringe i Forslag en Udvidelse af Lovens Rammer, hvorefter der bliver Adgang til at lade undersøge forskellige Brugsgenstande, f. Eks. Husgeraad, som benyttes til Tilberedelse eller Opbevaring af Fødemidler, Kogekar, Spiserekvitter, Gummiringe til Konservesdaaser o. lign., idet saadanne Ting, dels i det Materiale, hvoraf de er forfærdigede, dels i Glasur, Emaille, Farve o. s. v. kan indeholde Stoffer, som kan tilføre Fødemidler giftige eller dog sundhedsskadelige Bestanddele. Ligeledes kan nævnes Sutter, Pattetolde og i det hele Børnelegetøj, som Børn jævnlig sutter paa, og som derved frembyder lignende Fare for skadelig Indvirkning paa Organismen som Levnedsmidler.

Endelig skal anføres, at ogsaa andre Brugsgenstande kan være af saa tvivlsom Art med Hensyn til deres Farlighed, at det kan være i høj Grad ønskeligt at kunne faa denne deres Egenskab nøjagtig undersøgt og konstateret.

Der tænkes herved paa Ting som Toiletmidler, der ikke sjældent kan indeholde Bly eller Kviksølv, Tapeter, som kan indeholde Arsenik o. s. v.

En saadan Udvidelse af Lovens Ramme har tidligere til Dels været paa Tale, jfr. saaledes Rigsdagstidende 1899—1900, Tillæg B., Spalte 858, og naar man med Hensyn til disse Ting indskrænker sig til at lade *Undersøgelserreglerne* gælde og ikke tilføjer særlige Straffebestemmelser, (jfr. derimod Strfl. § 290), kan Udvidelsen næppe volde Betænkelighed.

Det lader sig ikke for Tiden sige, i hvor stor Udstrækning der vil blive Brug for disse udvidede Undersøgelserbestemmelser, men Antallet paa de samlede Undersøgelser efter Reglerne i Forslagets § 1 vil sandsynligvis stige en Del fra det samlede Antal efter Lovens nuværende Affattelse.